

ОГЛЕДАЛО

ЧАСОПИС УЧЕНИКА И ПРОФЕСОРА СРЕДЊИХ ШКОЛА
БЕОГРАД 2020/21 БРОЈ 16-17 ЦЕНА: 450 РСД / 8 КМ / 4 EUR

ОТВОРЕНА ПИСМА МАТУРАНТИМА
2. БЛЕСАК ■ 3. БЕОСЕФ ■ 5. БЕЛЛИСТ

БЛАГОВЕСТ

CRNJANSKI I ONAJ DRUGI

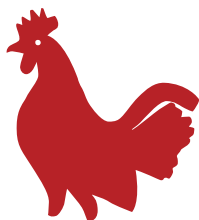
*Kada počneš da kopaš,
nemoj nikada kopati do dna.*

„Slovenščina brez meja”

udžbenik za učenje slovenačkog jezika (za osnovni nivo) - drugo izdanje.

Udžbenik možete poručiti preko sajta:
<http://www.slovenacki.com/>
ili ga kupiti u Školi za učenje stranih jezika „Infinitiv”,
Jurija Gagarina 20a, Beograd.

ОГЛЕДАЛО

Часопис ученика и професора
средњих школа Београд

Број: 16-17 Година: VII 2020/2021

Редакција:

Љиљана Маловић Козић, Олгица Рајић,
Анђела Плакаловић, Ана Марија Симоновић,
Наташа Марковић Атар, Зорица Перовић,
Страхиња Гвоздић, Жарко Јањић

Почасни чланови:

Проф. др Милан Распоповић
Проф. др Ђуро Шушњић
Проф. др Драган Раденовић

Главни и одговорни уредник:

Радивоје Благојевић

Технички уредник:

Лука Тилингер

Технички сарадници:

Марија Ђерановић
Јован Марковић
Невена Марковић

Лектори:

Олгица Рајић
Наташа Марковић Атар

Саветник:

Горан Обрадовић

Извршни секретар:

Стефан Благојевић

Издавач:

Информационо друштво
БЛАГОВЕСТ

Рачун: 205-220697-22

+381 (11) 2281189

Јурија Гагарина 166А/97, Београд

ogledalo.edu.rs

ogledalo.blagovest@gmail.com

Сви текстови се рецензирају

Часопис излази тромесечно

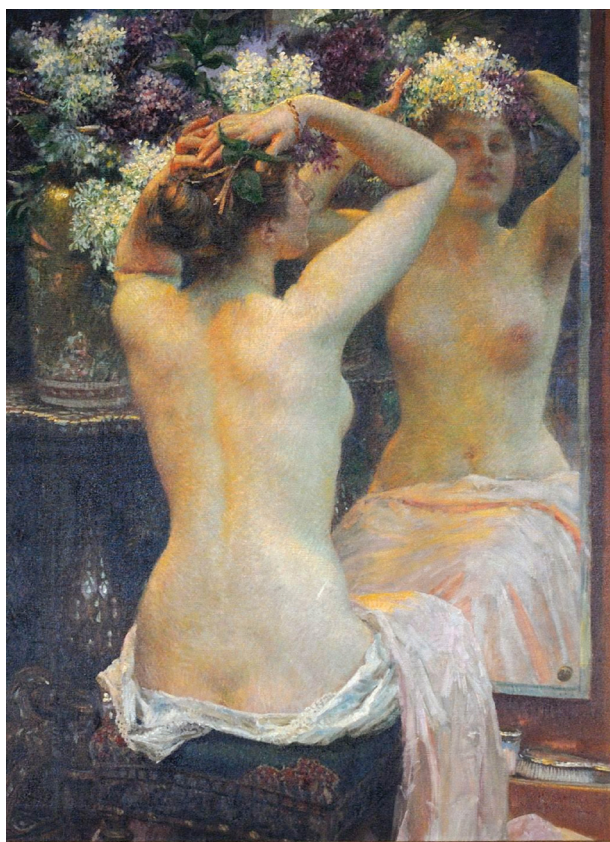
Штампа:

Школски сервис *Гајић*
Београд

ОГЛЕДАЛО

ЧАСОПИС УЧЕНИКА И ПРОФЕСОРА СРЕДЊИХ ШКОЛА

Број: 16-17 Година: VII 2020/2021

Влахо Буковац,
Младост – краљица живота (1915)

БЛАГОВЕСТ

Поуздан сарадник и савезник
свих који раде за боље одбразовање

САДРЖАЈ

УВОДНИК

7 СВИ МОЈИ ДИРЕКТОРИ

Радивоје Благојевић Благоје

ТЕМА I - 2. БЛЕСАК - ОДРАЗ ПРОФЕСОРА СРЕДЊИХ ШКОЛА У ОГЛЕДАЛУ: ПЕСМА

21 ТРЕБА МИ РЕЧ

Кристина Павловић Рајић

Десета гимназија *Михајло Пуйин*, Београд

22 J'AI BESOIN D'UN MOT

Katarina Žica Nićivojević

Deseta gimnazija *Mihajlo Pupin*, Beograd

23 КУТИЈА

Сања Перобановић

Медицинска школа Чачак

24 ВИШЊА

Милуша Мила Милошевић Љиљанић

Средња економска школа *Мирко Вешовић*,

Подгорица

25 VJEČNOST TRENUTKA

Sonja Golub-Klenak

Gimnazija Kotor

ОГЛЕДАЛО

- 26** SAMO TI ŠAPNI - ON ĆE TE ČUTI
Larisa Ćustendil
Srednja ekonomsko trgovinska škola, Tuzla
- 27** ПРУГА
Дијана Дуњић
Гимназија Врњачка Бања
- 28** TINJAVOST SNAGA
Goran Krapić
Gimnazija *Andrije Mohorovičića*, Rijeka
- 29** ПОСЛЕДЊА ЗДРАВИЦА
Богдан Богдановић
Гимназија *Свештозар Марковић*, Суботица
- 31** UDRI KONJA KOJI VUČE
Zoran Meseldžija
Nikola Tesla spsko zabavište, osnovna škola,
gimnazija, kolegijum i biblioteka,
Budimpešta
- 32** ШКОЛА У ДОБА КОРОНЕ
Амар Викало
Средња економско трговинска школа, Тузла
- 33** БИО ЈЕДАН ЧУДАН САН
Љиљана Бањанин Острогонац
Гимназија *Свештозар Марковић*, Суботица

ТЕМА II - 2. БЛЕСАК - КРАТКА ПРИЧА

- 37** КОНФУЗИЈА
Ненад Војводић
Карловачка гимназија, Сремски Карловци
- 42** УЛИЧНИ МОЗАИК
Данијела Грбић
Зрењанинска гимназија, Зрењанин
-

ОГЛЕДАЛО

- 46** ГОРКА КАФА
Кристин Рајић
X гимназија *Михајло Пуйин*, Београд
- 50** ТАЈНА ЈЕДНОГ ЧЕМПРЕСА
Славица Зељковић
Српско забавиште, основна школа,
гимназија и колегијум *Никола Тесла*,
Будимпешта
- 53** СВИТАК ТРЕНУТАК КОЈИ ТРАЈЕ
Мр Светлана Тодоровић Гвозденовић
Зрењанинска гимназија, Зрењанин
- 54** ТЕТА DANA
Mara Grbić
Srednja ekonomsko-trgovinska škola, Tuzla
- 57** САН У СНЕГУ
Ана Ранђић
Гимназија Чачак
- 58** „BEOGRAD: SLATKA PTICA MLADOSTI”
Azbiya Mahmuzić
Srednja ekonomsko trgovnska škola, Tuzla

ТЕМА III - 2. БЛЕСАК - ЕСЕЈ

- 63** ПРИЛОГ ЧИТАЊУ ЈЕДНЕ
НАДРЕАЛИСТИЧКЕ ИНТРИГЕ ИЛИ
ОДЈЕК ФАНТОМ-БАБИНЕ РАДЊЕ
У ПЈЕСМИ „ПОНОЋ МЕНЕ”
Радоман Чечовић
Гимназија *Слободан Шкерковић*, Подгорица
- 66** БУДУЋНОСТ
Гордан Живић
Гимназија *Филиј Вишњић*, Бијељина
-

ОГЛЕДАЛО

- 70** АСКЕТСКА ДУБИНА ИСПОД
КАРНЕВАЛСКЕ БУКЕ
Кристина Рајић
Десета гимназија *Михајло Пуйин*, Београд
- 73** ЧЕМУ ЈОШ ФИЛОЗОФИЈА У ДОБА
КОВИДА 19?
др Срђан Дамњановић
Карловачка гимназија, Сремски Карловци
- 76** ИСИДОРИНЕ МОЛИТВЕ
Славица Малић
Гимназија, Бања Лука
- 78** OSVETA ŠTAKORA
Tatjana Zeković
Gimnazija, Cetinje
- 80** СЛИКА ГИЛГАМЕША ГРЕЈА
Лаура Ковач
Гимназија *Светиозар Марковић*, Суботица

ТЕМА IV - 3. BEOSEF BEOGRADSKI OGLEDALOV SREDNJOŠKOLSKI FILMSKI FESTIVAL

- 85** DUHOVIT NAČIN I VRLO OZBILJNE TEME
Andrijana Stojković
- 86** POSMATRANJA KROZ PREDRASUDE
I STEREOTIPE
Jovana Jankov
- 88** POETIČAN I POTRESAN RAD
Petar Pešut
- 89** 3. BEOSEF

ТЕМА V - ОТВОРЕНА ПИСМА МАТУРАНТИМА

- 97** СИНУСНА ТЕОРЕМА И СМИСАО
ШРЕДИНГЕРОВЕ МАЧКЕ
Соња Шуковић
Гимназија, Бања Лука
- 99** ZBLIŽAVANJE PREKO ISTIH KNJIGA,
PJESAMA, SVIRKI
Senija Sejfić
Prva gimnazija, Sarajevo
- 101** ДУХ ИНТЕРАКТИВНОГ КОНТАКТА
И ХУМАНИЗМА
Теодора Дмитровић
Пожаревачка гимназија, Пожаревац
- 106** НОВИ ПУТЕВИ ЉУБАВИ И ПОВЈЕРЕЊА
Мирза Фазлић
Прва гимназија, Сарајево
- 108** NOSTALGIJA, USPOMENE, RAZGOVORI
I PROŠIRENI VIDICI
Marija Vuksanović
Srednja ekonomsko-ugostiteljska škola, Bar
- 110** СТРУЈАЊЕ ДРУГАЧИЈИХ ВЈЕТРОВА
Маша Ковачевић
Средња економско угоститељска школа, Бар
- 112** ОТВОРЕН УМ, СНАГА И ВОЉА
Лука Величковић и Милан Видимлић
Математичка гимназија, Београд

ТЕМА VI - 4. БЕЛЛИСТ - ПАНОРАМА

- 117** ПОПОДНЕ ПИСЦА, ПЕТЕР ХАНДКЕ
Александра Мишић
„Гимназион”, Гимназија, Чачак

ОГЛЕДАЛО

- 121** ОТВОРЕНО ПИСМО НАСТАВНИЦИМА
КАРЛОВАЧКЕ ГИМНАЗИЈЕ
Мила Поповић
„Бранко”, Карловчка гимназија, Сремски Карловци
- 123** PEDAGOGIJA PODUZETNIŠTVA I
CJELOŽIVOTNO UČENJE
Merisa Maslić, dipl. pedagog-psiholog
„Poduzetnik u meni”,
Srednja ekonomsko trgovinska škola, Tuzla
- 126** ИЗМЕЂУ КОРИЦА КЊИГЕ...
Нађа Лаловић
„Знак”, Гимназија *Слободан Шкеровић*, Подгорица
- 130** PER ASPERA AD ASTRA
Zala Tepeh
„Heartbeat”, Prva gimnazija, Maribor
- 132** МОЛИЈЕР, ЈЕДАН ЖИВОТ
Немања Ђошић
„Соколске новине”, Гимназија *Руђер Бошковић*,
Београд
- 135** AMERIKA I MEDIJSKA PISMENOST
Sonja Golub-Klenak
„Eho”, Gimnazija, Kotor
- 137** ДА ЛИ ЈЕ У ВРЕМЕНУ У КОЈЕМ ЖИВИМО
БИТНИЈЕ БИТИ БОГАТ ИЛИ МОРАЛНО
ИСПРАВАН
Никола Анчин
„Милевин свет”, СТШ *Милева Марић*, Тител

ТЕМА VII - 4. БЕЛЛИСТ - МОЗАИК

- 143** ВИКТОРИЈАНСКИ КОСТИМ
Жанка Станојевић
„Петља”, Техничка школа *Радоје Љубичић*, Ужице
-

ОГЛЕДАЛО

- 148** СВЕТИ ВАСИЛИЈЕ ОСТРОШКИ
Михаило Мاستиловић
Богословија *Светиої Пеїтра Дабробосанскої*, Фоча
- 152** ŠTA DANAS PORUČUJU CRTANI FILMOVI?
Ivana Lučev
„Eho”, Gimnazija, Kotor
- 154** CRTANI FILMOVI DANAS
Ivana Lučev
„Eho”, Gimnazija, Kotor
- 157** О СТРАХУ
Ирина Петровић
„Гимназијалац”, Гимназија *Свети Сава*, Пожега
- 160** УМЕТНИЧКИ ПРОФИЛ ЈОЗЕФА К.
Марко Стојановић
„Искра”, Гимназија, Пирот

ТЕМА VIII - ТЕЗА АНТИТЕЗА СИНТЕЗА

- 165** НЕБЕСКОПЛАВА
Маја Стокин
- 166** СА МАРГИНЕ
Маја Стокин
Карловчка гимназија, Сремски Карловци
- 167** VOJNIKOVA DJEVOJKA
Dino Mededović
- 168** NASLIJEĐE
Dino Mededović
Gimnazija *Meša Selimović*, Tuzla
- 169** KADA UMIRU MALI LJUDI...
Nikola Lero
- 170** СУНЦЕ НАШЕГ ДАНА
Љиља Маловић
-

ОГЛЕДАЛО

171 МИГРАЦИЈЕ

Љиља Маловић

VI београдска гимназија, Београд

172 VLASTELIN VLAHO FAĐONI BUKOVAC

Veljko Radović

ТЕМА IX - ФОРМА -

- ПРЕДМЕТ ДУХОВНОГ ИНТЕРЕСА

183 МАКСИМЕ ЗА РЕВОЛУЦИОНАРЕ

Џорџ Бернард Шо

185 PAPERJE KRAJ PUTA

Žarko Janjić

191 SVI MOJI MATEMATIČARI

Ranko Risojević

*Potpuna podrška
za računare i mrežu*

www.kio.rs

ΟΓΛΕΔΑΛΟ

УВОДНА РЕЧ УРЕДНИКА

Џејмс Енсор, Аутопортрет с маскама (1899)

ΟΓΛΕΔΑΛΟ

СВИ МОЈИ ДИРЕКТОРИ

МИРЈАНА КАТИЋ,
професорка математике
Математичке гимназије Београд
(од 2019. до данас, 2021)

Срео сам је на капији школе баш кад се враћала из Министарства Просвете Републике Србије са решењем о постављењу на директорско место. Честитао сам јој речима: „Треба да заборавите све што је било и изнова да учите!“. Међутим, она је устрајала на континуитету, како је, уосталом, и говорила на представљању пре избора.

Реч је о континуитету бешчасћа који је претходни директор успешно заступао и неговао – и у томе добрано одмакао – у инсталацији Орвелове фарме у Математичкој гимназији. Неједнакост у доступности ресурсима и пасивно бирачко право (да будете избрани) за директора школе од 2008. имао је само онај професор који ради и као професор у профитној – приватној Рачунарској гимназији у Београду. И актуелна директорка на сајту се дичи да је осам година била управитељка Фондације „Алмаги“, која је тајна организација, што се тиче информација, за Математичку гимназију, која је јавна установа!

Поменутој организацији, изгледа, обећала је да ће специјализовати ресавску (преписивачку) школу и да неће мислити, већ само памтити. **Директорка би ипак морала бежати из сенке свога претходника.** Зашто?

Па, најпосто зато што је директорска функција школе неспојива са радом у другој школи и код другог послодавца. Не може се истовремено служити и Богу и Мамону! Молим је зато да хитно прекине свој ангажман у Рачунарској гимназији! И подсећам је на речи футуристе, писца и бизнисмена Алвина Тофлера, аутора чувеног „Шока будућности“:

„Нейисмена особа 21. века неће бити она која не уме да ишине и чини, већ она која не може да учи, да се одучи и поново научи. Они који моју да се одуче и поново науче лидери су суицидашнице.“

Мр СРЂАН ОГЊАНОВИЋ, професор математике Математичке гимназије у Београду (2008–2019)

На место директора дошао је са репутацијом одличног и прилежног професора. Наслутили смо његов долазак. Био сам уредник школских новина МГ, и у том броју школске 2005/2006, на десној страни листа био је упитник за директоре: проф. др Милана Распоповића, проф. др Душана Аднађевића, проф. др Љубомира Протића и директора др Владимира Драговића. „Четири МГ директора – краља са четири боје карата, четири МГ адута”, а на левој страни био је текст мозаика с првим словима Математичке гимназије и слика Леонарда да Винчија – Мона Лиза. Уместо лица, са загонетним смешком те тајанствене младе жене, уметнуто је лице будућег директора – Огњановића.

Сва три мандата, потом, Огњановић је освојио као једини кандидат. На гласању за први, добивши све гласове чланова Наставничког већа, није крио задовољство, рекавши како му је посебно драго што су и двоје колега променили своје мишљење након гласања за в. д. директора. Приликом избора за други четворогодишњи мандат, од 52 могућа гласа добио 54. Дакле 104 посто!? Тако је барем саопштила професорка математике, чланица Комисије за бројање гласова. Она је сигурно знала да броји. Нико ништа није коментарисао. За трећи мандат је уприличено „свечано гласање”, са фотографисањем професора за монографију о 50 година школе! Гласали су стално запослени и спољни сарадници, пензионери школе, они који имају и они који немају право гласа. Сви су били „за”.

Већ сам поменуо да је уведено 2008. све до данас на снази некакво пасивно бирачко право за избор директора Математичке гимназије, а своди се на то (гле парадокса!) да он/она мора радити и у профитној школи – Рачунарској гимназији у Београду. За све време свог директоровања, Огњановић је наставио да ради у тој школи и рекламирао се на сајту те друге гимназије. Рачунарске!

Једна анегдота из тог периода гласи: „– Да ли је директор у школи, требало би да се консултујем с њим? – Јесте, само си погрешио улицу, број зграде и школу. – Нисам ја ништа погрешио, то је директорова грешка и он би требало да буде кажњен.”

Директор је трећину професора МГ селектовао и одводио са собом и у ту другу образовну установу. **Тако је у Математичкој направио подгрупу – клику**, која је и даље део шире групе. Зна се: подгрупа може

изазвати напетост у групи, пошто се догађа да њени чланови гледају на чланове друге групе са сумњом и подозрењем. Чланови подгрупе међусобно комуницирају, при чему искључују односе са другим људима. Тако се солидарност и јединство унутар шире групе нарушава.

Углавном су и председници Стручних већа бирани из ове „клике”, као и два дугогодишња председника синдиката школе, па не чуди да је синдикат „кастриран” и често у поданичком односу према управи.

Треба рећи и да директор прве четири петине свог директоровања записнике Наставничког већа МГ није давао на усвајање! Ревноснији хроничари би вероватно открили још неке сличне формалне пропусте, а ови најупечатљивији се откривају сами од себе.

Рецимо, директор оснива Удружење грађана „Кликер” у Београду, које је и по дубини и по ширини – „школа у школи”.

Ова парашкола младих математичара несмиљено краде идентитет Математичке гимназије. Прима новац на рачун Удружења „Кликер”, а издаје дипломе „Мајстор математике” са печатом Математичке гимназије!?

Треба додати и да је дугогодишњи члан и председник Школског одбора МГ сакрио записник Одбора из периода када је „продавана” школа.

Та „кликерска” кич школа, коју (као) на вашару можете јефтино да купите као бофл робу, па по паланци да се хвалишете мухуром чувене Математичке гимназије.

Предавачи не морају бити, као што гдекад и нису, професори математике... Овакве појаве стварају тезгарошку неодговорност, форсирају професоре да раде макар и осредње – али на више места – производе у педагошким колективима и некакву комерцијалну грозницу, која на крају завршава у диктатури површности, обмане, а зашто не казати – и лажи!

Ту праксу ће годинама примењивати Летњи камп Математичке гимназије и Донаторско вече Математичке гимназије.

На седници Наставничког већа сам апострофирао да директор оваквим поступањем краде идентитет наше школе и паралелно с тим упропашћује иначе лепу идеју донаторства.

Међутим, највећи парадокс Математичке гимназије је да фактички највећу плату има помоћник директора, који с друге стране, најмање ради. Помоћник директора је, у ствари, професорка биологије. Она по закону на то помоћничко место има право на 50 посто плате, а добија пуну плату, плус 30 одсто хонорара. Њен рад у нашој образовној установи убедљиво је најскупљи. А да би тај парадокс некако прикрила или према сопственом мишљењу „оправдала”, она од осталих својих колега наставника тражи претерану „ревност” и послушност.

Позван сам у канцеларију директора, пошто су ме два строга професора, историје и информатике, по други пут лажно пријавила да сам уписао час који нисам одржао (удворице знају шта диктатор воли да чује). И после по други пут доказане лажи, директор, вадећи било који адут из рукава, каже да му је једна колегиница говорила како не воли да се дружи са мном, па, ако ја седнем за исти сто где је више професора она устаје и одлази од стола. Мој одговор је био – како добро знам шта је то информбировски бојкот.

Монографија „50 година Математичке гимназије” из 2016. је споменар, у ком је фотографија победила текст. За њу сам понудио два своја текста: „Отуђено образовање” (Гледање новим очима) који је објавила београдска „Политика,” њен сајт и још три портала: Слободна зона – Београд; Моја Херцеговина – Требиње и Бука – Бања Лука, па текст „Слобода је потреба душе”, који говори о такмичењима средњошколаца у беседништву у нашој школи, објављеном у часопису МГ. Оба ова прилога су глатко одбијена, док је мој трећи понуђени текст „Дијалог (ликовних) култура”, о девет година рада Галерије школе „Кулоар” објављен. Али, објављен је без потписаног аутора, као и 27 мојих фотографија, од којих, такође, ниједна није потписана мојим именом!!!

У периоду од 1996. до 2016. најише су Стручним већем математичара руководили мр Срђан Огњановић и Мирјана Катић. Тако се барем хвале у монографији „50 година МГ”. Катићева је председник Стручног већа од 2008 до 2019, мада је пракса да се руководиоци мењају, најчешће сваке друге године!

Даље, када је кратковида Агенција за корупцију опоменула директора Огњановића да не може бити директор школе и удружења, Катићева га одмах наслеђује на месту директора фондације „Алмаги”, удружења „Кликер” и других тајних удружења школе.

Знао је директор, кад оде са власти, његова ће се улога умногоме променити. Стога је на време корумпирао будућу директорку за коју је и лобирао, да би и даље имао патерналистички утицај на њу. Све по моделу оног рекламног слогана: **кад се може – све се хоће!**

А у нашој причи, као што видесте, **много се може, а још више хоће.** Само докад? И на чији образ и рачун?

РАДЕ ЗЕЈАК,

професор музичког васпитања
(музички педагог) VI београдска
гимназија, Београд (2011–2016)

Поставио га је привремени Школски одбор. На претходном, редовном заседању Школског одбора, није „прошао”, а био је в. д. директора. Проблем је у томе што је ова школа одувек имала већину која је трула – „трула већина јабуке”.

Може се рећи да је, споља гледано, поправио и уозбиљио школу као директор са искуством. Није му било тешко, јер је његов претходник школу оставио тако да је изгубила своје име и курс.

Био је велики бирократа и провинцијалац, најчешће је тражио да му професори пишу изјаве. Ништа није радио ако се није могао „уградiti”. Највише је пажње посвећивао ђачким екскурзијама. Јавна је тајна да екскурзија школе са 1300 ученика добија провизију у висини двогодишње директорове плате. Такође, волео је да оснива удружења, путује о трошку школе и наступа на телевизији. И, да, укинуо је – суштински, не декларативно – Наставничко веће, под изговором да је „време самоуправљања прошло”.

Променио је и датум прославе Дана школе, који се годинама славио 19. октобра, најпре, када није успео да на време заврши монографију о 80 година Шесте гимназије, пошто је изабрао да му ту монографију пишу професори историје, а „историчари чекају историјску дистанцу”. Касније је монографију промовисао на „Студију Б”, а могао ју је видети само њему привржен, мали број професора. Као да је у питању нека света тајна. Цензуришао је „Г6” часопис на начин што је из електронске верзије, објављене на сајту школе, избацио мој уводни текст „Хватање воде решетом”. Иако сам са ученицима и колегама учествовао у припремању часописа и лобирао да од „Просветног прегледа” добијемо донацију за штампање, није дао чак ни 500 динара за такси превоз одштампаног „Г6” часописа. Дао је одобрење директору Математичке гимназије Срђану Огњановићу да у његовој канцеларији заједно саопште дан пре промоције у Кући Ђуре Јакшића, 12. септембра 2012, да се часописи „МГ” и „Г6” неће више штампати. То ме је оснажило и утврдило уверење да је концепт часописа „Огледало” одличан и он се појављује две године након братијске цензуре.

АЛЕКСАНДАР ХРЊАК,

професор психологије и педагогије,
VI београдска гимназија, Београд
(2009–2011)

Лице које је постало директор завршило је факултет у 37. години, а добило је мандат седамдесет шест година од када је председник Хинденбург, невољно, именовао Хитлера за канцелара, јануара 1933. године.

Човек-кариатура и марионета, кога су упутили тадашњи моћници Општине Звездара и његова групација одборника. Каква „посвећеност“!? Тај човек ништа није знао, а ако је нешто и знао, то је било погрешно, нефункционално. Није могао да запамти ни имена и презимена професора. Био је добар трачер и сплеткарош, то му се мора признати. Није умео ни да броји, тако да је у неким одељењима било 45, а у другим по 25 ученика. Дактилографкиња Снежана је распоређивала ученике који би бирали „лакше“ професоре.

Истакнимо: Хрњак **једне школске године није правио, ни детаљно „гледао“ Годишњи план школе, а потписао га је – чак га је и Школски одбор прихватио!!!** Да је било по закону и у духу доброг морала, не би се могло догодити да План не буде на јавној расправи Наставничког већа. И не би се десило (а јесте), да је „прошао“ део, дословце преписан из једне крагујевачке техничке школе!

Дотични забрањује ђачке новине, које су, подсетимо, на слободном тржишту успеле да продају своје четири стране за 80. 000 динара! Школа је морала да враћа уплаћене паре. (Штампање 1. 500 примерака „ГБ“ часописа у А4 формату на 32 странице кошта 50. 000 динара. Четрнаест чланова редакције, углавном матураната, није дочекало објављивање својих радова у листу, као ни ученици и професори школе.)

Шта преостаје, осим да директор дрхти од јавности и дијалога, окружен групом сличних самохвалисаваца? Да у страху његове очи виде оно чега нема (у листу), а не виде, оно што би морале да запазе – Статут и правне чињенице.

Када би у старој Атини неко начинио мањи деликт, забрањивали су му да три месеца свира дипле. Ако би пак направио већи, бранили су му да посећује позориште шест месеци. Питам се шта су колеге и ученици скривили Богу, па су годинама били лишени школских новина?

Невољно је напустио школу, пре истека мандата.

ВЛАДИМИР КНЕЖЕВИЋ,
професор историје
VI београдска гимназија, Београд
(2001–2008)

Изабран је на место директора јер је професорима обећао да ће мање да раде, само ако хвале лик и дело „новопеченог“ директора. Време је показало да је млад, „реш печен“ и да се држи речи.

Не чуди нимало што је његов избор изазвао највеће изненађење ученика којима је предавао. Колеге је корумпирао отвореним, бланко овереним „чеком за нерад“. „Боранија“ и „мишеви“ су, у то време, исписавали аксиоме просвете. Када сам на једном Наставничком већу захтевао да управа школе доведе топлу воду (пошто је већ откривена) и у мушки WC, јер, ваљда и мушкарци перу руке, одговорио је да не зна шта тражим, „али да ми свакако то неће проћи“. Са ове дистанце, можда је то и највећа мудрост овог директора – ако се држимо лудости.

Исто тако, највише је волео ђачке екскурзије и дистрибуцију моћи. Бирао је кога ће „наградити“ тим „едукативним експедицијама“.

Познат је и по „креативном“ односу према школском простору. За њега је то била „Алајбегова слама“, стога се, ваљда, према том простору односио као према личној прћији! Велики број учила кабинета физике изнајмљен је једној приватној школи како би била верификована. Никада нису враћени ти експонати. Али треба право рећи: како није владао ни собом, школским поседом је управљао „неко други“. Само он зна – ко! Није успео да изда монографију поводом 70 година гимназије, али је школски простор продавао до изнемоглости. Тако је узурпирано школско игралиште и скоро цело лево крило зграде. Закупац игралишта се данас налази на дугогодишњем одслужењу казне у Централном затвору.

Био је приморан да поднесе оставку и напусти школу, **пошто је ученици чији је отац био познати директор познатог предузећа у граду, на крају школске године преправио четири закључене јединице**, како би положила разред. Неколико година касније добио је посао.

Погодили сте где – у Министарству просвете. Као стручњак за ценус!

др ВЛАДИМИР ДРАГОВИЋ,
професор математике,
Математичка гимназија Београд
(2004–2008)

Владимир Драговић постао је први директор београдске Математичке гимназије из редова њених некадашњих ученика. Како школа у време његовог дечаштва није имала одељења првог разреда, Драговић је други разред ове елитне образовне установе уписао 1983. године. Као победник Државног такмичења математичара бивше Југославије, он је и убрзао школовање. Већ 1984. уписује се на Математички факултет у Београду и студије завршава за само три године. Од 1988. до 1992. борави у Москви као аспирант на Универзитету „Ломоносов”.

Изузетно надарен и радишан млади човек, који од свих ауторитета признаје само ауторитет чињеница и доказа, уз то каљен на великим ватрама стварања и креирања, докторираће на београдском Математичком факултету 1992. и тако постати најмлађи доктор наука у Србији. Данас је Драговић редовни професор на тексашком Универзитету у Даласу, у Сједињеним Америчким Државама.

Носећи у себи, уз поменути дар, јединствени спој етике, естетике и интелектуалности, Драговић је био и врло успешан (одличан!) директор Математичке гимназије. **Ширио је око себе дух озбиљности, снажног али ненаметљивог ауторитета, желећи да по целој установи, сија и блиста знање.**

Влада Републике Србије је 10. маја 2007. Математичку гимназију, уз Филолошку гимназију у Београду и Карловачку гимназију у Сремским Карловцима, прогласила школом од посебног националног интереса.

Данас комотно могу рећи, без лажне скромности, да и сам баштиним ту идеју, пошто сам јавности на њу указао у прилогу „Навике усаврашавања знања”:

„У Улици краљице Наталије налазе се две најпродуктивније српске институције – Породилиште и Математичка гимназија. Обе су од посебног националног интереса.

У развијеној Европи најбољи одлазе да се школују за акушере и бабице, док код нас, засад, најбољи иду у Математичку гимназију. Они који су из Београда углавном су и рођени у тој улици која носи име српске краљице која је све своје имање поклонила младима Универзитета у Београду.”

Ове моје реченице записане су у монографији поводом 40-годишњице Математичке гимназије, а ширу верзију текста објавио

сам у београдској „Политици”, у рубрици „Међу нама” 19. септембра 2006. – управо на дан прославе великог школског јубилеја.

Оснивањем Галерије „Кулоар” у Математичкој гимназији (28. новембра 2007) добили смо прилику да видимо уметничка дела, како познатих стваралаца, тако и младих, још неафирмисаних гимназијалаца и уопште средњошколаца, који су кроз визуелне уметности настојали да да представе своје виђење света и раскошну палету односа у њему. Од почетка нам је као путоказ служила констатација угледног редитеља (и професора) Боре Драшковића: „Напољу су остали незналице медија”, док је мото гласио: „Галерија не чини изложбу, него изложба чини галерију”.

Галерија је, подсетићу, отворена уз пуно разумевање и подршку директора модерних схватања, др Владимира Драговића, који је познавао и волео медије.

Драговић је ренесансна личност, познавалац више језика, одличан и духовит говорник, али и саговорник ретког дара који уме да слуша и чује човека.

Како даровити професори обично не пристају да буду пиони, одлично су и с поверењем сарађивали са директором Драговићем, који их је зналачки водио резултатима, поштујући и штитећи њихов интегритет.

Математичка гимназија конципирана је као установа која непрестано трага за новим формама додатног рада, које би њеним ђацима омогућиле свестран и успешан духовни развој и подстиче и развија креативност ученика, не само у науци, већ и у разним видовима уметничког изражавања.

Отвореност према савременим интелектуалним токовима и тенденцијама, као и задовољавање најширих друштвених потреба, у традицији су Математичке гимназије. Драговић је био директор који је поштовао ту традицију у пуном смислу речи.

Радивоје Благојевић

ОГЛЕДАЛО

P. S.

У следећем броју биће објављени портрети следећих (преосталих) директора:

Проф. др Љубомир Протић, професор математике,
Математичка гимназија Београд (2001–2004)

Проф. др Милан Распоповић, професор физике,
Математичка гимназија Београд (1997–2001)

Блажо Благојевић, професор социологије,
VI београдска гимназија Београд (1997–2001)

Гордана Крстић, професорка психологије,
XIV београдска гимназија Београд (2004–2007)

Драган Франк, професор физике,
XIV београдска гимназија Београд (2002–2004)

Симо Ђорђић, професор физике,
XIV београдска гимназија Београд (1998–2001)

Славко Тадић, професор социологије,
III београдска гимназија Београд (2001–2002)

Неђо Никачевић, професор српског језика,
Средњошколски центар Фоча (1987–1992)

Енвер Челик, професор физичког васпитаања,
Средњошколски центар Фоча (1985–1987)

Гојко Суботић, професор математике,
Средњошколски центар Фоча (1984–1985)

Боро Кујунџић, професор биологије,
Средњошколски центар Фоча (1983–1984)

Хусеин Лојо, професор француског и латинског
језика, Средњошколски центар Фоча (1980–1983)

Илија Крунић, професор српског језика,
Гимназија Сима Милошевић, Фоча (1980–1983)

Садик Врето, дипломирани инжењер
дрвопрерађивачке струке, Стручна школа
Никола Тесла, Фоча (1980–1983).